

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2018. gada 22. augusts)

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2014/59/ES, un par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz riska darījumiem segto obligāciju veidā groza Regulu (ES) Nr. 575/2013

(CON/2018/37)

(2018/C 382/03)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2018. gada 28. martā un 2018. gada 13. aprīlī saņēma Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Parlamenta lūgumus sniegt atzinumu par 1) priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2014/59/ES ⁽¹⁾ (tālāk tekstā – “ierosinātā direktīva”), un 2) priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz riska darījumiem segto obligāciju veidā groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 ⁽²⁾ (tālāk tekstā – “ierosinātā regula”, kopā ar ierosināto direktīvu sauktas par “ierosināto direktīvu un regulu”).

ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo ierosinātajā direktīvā un regulā ir normas, kuras skar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pamatuzdevumu noteikt un īstenot monetāro politiku saskaņā ar Līguma 127. panta 2. punktu, ECBS uzdevumu palīdzēt kompetentām iestādēm sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti, saskaņā ar Līguma 127. panta 5. punktu un ECB uzticētos īpašos uzdevumus, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, saskaņā ar Līguma 127. panta 6. punktu. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārīgi apsvērumi

ECB atzinīgi vērtē ierosinātās direktīvas un regulas mērķi veicināt Savienības finanšu tirgu tālāku integrāciju un Kapitāla tirgu savienības (KTS) padziļināšanu. Eiropas Savienība atbalsta izvērstu, saskaņotu, kvalitatīvu un pārredzamu nodrošināto obligāciju tirgu Savienībā un uzskata, ka ierosinātā direktīva ir svarīgs solis šāda tirgus izveidei. ECB arī uzskata, ka ierosinātā direktīva var būt par pamatu jauniem nacionālajiem tiesību aktiem attiecībā uz nodrošinātajām obligācijām. Tomēr ierosinātās direktīvas īstenošanas rezultātā var nenotikt pilnīga saskaņošana, ciktāl dalībvalstis varēs būt elastīgas tās īstenošanā. Paredzētajam elastības līmenim nebūtu jāapdraud turpmākas konverģences mērķis panākt vienotu, augstu standartu visās dalībvalstīs.

Atšķirība starp dažādiem produktu noteikumiem iniciatīvās, kas uzsāktas saskaņā ar plašākiem KTS politikas mērķiem, ļauj ņemt vērā konkrētus produktus. Šajā kontekstā ECB atbalsta ierosinātās direktīvas pieeju, saskaņā ar kuru Eiropas nodrošinātās parādzīmes tiks regulētas atsevišķā lēģislatīvajā priekšlikumā. Šī pieeja ņem vērā Eiropas nodrošināto obligāciju nodrošinājuma pūli īpašo un augsto kvalitāti un nevajadzīgi neapvieno dažādas aktīvu kategorijas.

⁽¹⁾ COM(2018) 94 final.

⁽²⁾ COM(2018) 93 final.

Ierosinātā direktīva paredz nodrošināto obligāciju uzraudzību, ko veic nacionālās kompetentās iestādes. Šī produkta uzraudzība ir atšķirīga no ECB prudenciālās uzraudzības uzdevumiem, kas noteikti Padomes Regulā (ES) Nr. 1024/2013⁽¹⁾, un neierobežo tos. Jo īpaši ierosinātā direktīva neietekmē ECB ekskluzīvo uzdevumu izsniegt kredītiestāžu atļaujas un atsaukt kredītiestāžu atļaujas⁽²⁾, kas atkarībā no valsts tiesiskā regulējuma var ietvert vispārēju atļauju emitēt nodrošinātās obligācijas. Tāpat ECB joprojām ir kompetenta nodrošināt, ka kredītiestādes pienācīgi pārvalda un novērtē prudenciālos riskus, kas izriet no nodrošināto obligāciju emisijām, kā arī ieguldījumus nodrošinātajās obligācijās.

Eurosistēma pieņem nodrošinātās obligācijas, kas atbilst nodrošinājuma atbilstības kritērijiem Eurosistēmas monetārās politikas operācijās. Eurosistēma iegādājās nodrošinātās obligācijas Eurosistēmas Nodrošināto obligāciju iegādes programmā (NOIP3), kas ir daļa no tās paplašinātās aktīvu pirkšanas programmas (AIP)⁽³⁾. Ierosinātā direktīva un regula ir neatkarīgas no Eurosistēmas nodrošinājuma regulējuma un NOIP3, jo tie ir monetārās politikas instrumenti, kas ietilpst Eurosistēmas ekskluzīvā kompetencē.

Īpaši apsvērumi attiecībā uz ierosināto direktīvu

1. Definīcijas

Tiek ierosināts pievienot terminu “brīvprātīga virsnodrošināšana” kā virsnodrošināšanas papildu sastāvdaļu, tādējādi brīvprātīgu virsnodrošināšanu pakļaujot segregācijas prasībām. Pievienojot šādu definīciju, tiktu nodrošināts, ka uz brīvprātīgu virsnodrošināšanu attiecas drošības pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES⁽⁴⁾.

2. Atbilstošie aktīvi

2.1. ECB atzinīgi vērtē kvalitatīvās prasības atbilstošajiem aktīviem, ar kuriem jānodrošina nodrošinātās obligācijas, kas ietver gan iepriekš noteiktus augstas kvalitātes aktīvus⁽⁵⁾, gan “citus augstas kvalitātes aktīvus”, kas atbilst noteiktām prasībām. Tomēr attiecībā uz šiem “citiem augstas kvalitātes aktīviem” attiecīgās prasības var nebūt pietiekamas, lai nodrošinātu saskaņotu aktīvu uzskatīšanu par augstas kvalitātes aktīviem, ņemot vērā uz principu balstīto pieeju, kas izmantota ierosinātajā direktīvā. Tāpēc ECB atbalsta stingrāku prasību iekļaušanu ierosinātajā direktīvā.

2.2. Attiecībā uz aktīvu, kas atrodas ārpus Savienības, atbilstību būtu jāievieš šādu aktīvu maksimālā daļa, lai paredzētu nodrošinājuma pūļa viendabīgumu, veicinātu nodrošināto obligāciju produkta Eiropas raksturu un atbalstītu ieguldītāju izpratni par nodrošinājuma pūļa riskiem.

2.3. Nodrošinājuma pūļa aktīvu viendabīgums ir pārredzamu, augstas kvalitātes nodrošināto obligāciju galvenā iezīme, un tādēļ ir vēlamī viendabīgi pūļi, kas sastāv tikai no vienas klases aktīviem. Tomēr dalībvalstis var pieļaut jauktus pūļus, ja tās nosaka drošības pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodrošinājuma pūļa aktīvu riska profils ir pietiekami līdzīgs un ka nodrošinājuma pūļa sastāvs laika gaitā būtiski nemainās.

2.4. Ierosinātajā direktīvā būtu jāprecizē, ka segregācijas prasība attiecas uz visiem aktīviem, tostarp uz aktīviem, kas tiek turēti virsnodrošināšanā, tostarp arī tad, ja šāda virsnodrošināšana tiek veikta brīvprātīgi. Tomēr šo prasību nevajadzētu attiecināt uz citām papildu garantijām, kuras attiecas uz nodrošināto obligāciju programmām un kuras

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

⁽²⁾ Sk. Regulas (ES) Nr. 1024/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

⁽³⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums ECB/2014/40 (2014. gada 15. oktobris) par nodrošināto obligāciju iegādes trešās programmas īstenošanu (OV L 335, 22.11.2014., 22. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.). Sk. jo īpaši 76. panta 2. punkta e) apakšpunktu un 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem dalībvalstīm ir jānodrošina nodrošināto obligāciju atbilstīga aizsardzība, lai novērstu, inter alia, dažu, bet ne visu aktīvu, tiesību un saistību pārvešanu, kas veido tādu nodrošināto obligāciju vienošanos vai daļa no tās, kurā kāda no pusēm ir noregulējumam pakļautā iestāde. Sk. arī 141. lpp. EBI Ziņojumā par nodrošinātajām obligācijām: 2016. gada 20. decembra leteikumi nodrošināto obligāciju regulējumu saskaņošanai (EBA-Op-2016-23) (“EBI ieteikums”).

⁽⁵⁾ Sk. Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punkta a)–g) apakšpunktu.

pieprasa nacionālie nodrošināto obligāciju likumi, bet kuras šādā veidā nav daļa no virsnodrošināšanas⁽¹⁾. Ierosinātajā direktīvā būtu arī jāprecizē, ka aktīvus nodrošinājuma pūlā vajadzētu nošķirt: a) nodrošinājuma pūla aktīvus reģistrējot nodrošinājuma pūla reģistrā; b) nodrošinājuma pūla aktīvus pārvedot uz īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību; vai c) nodrošinājuma pūla aktīvu turot specializētā hipotēku kredītiestādē.

- 2.5. Nodrošināto obligāciju emitentu uzraudzība būtu jāpapildina ar nodrošinājuma pūla pastāvīgu uzraudzību. Ierosinātajai direktīvai būtu jāparedz obligāta, nevis tikai brīvprātīga nodrošinājuma pūla uzrauga iecelšana nodrošināto obligāciju emisijas brīdī. Šāda prasība attiecībā uz nodrošinājuma pūla uzraugu jau tiek noteikta daudzu dalībvalstu nacionālajos tiesību aktos. Nodrošinājuma pūla uzraugam jāatbilst vismaz obligātajām prasībām, kas noteiktas ierosinātajā direktīvā. Prasība, ka nodrošinājuma pūla uzraugam jābūt atsevišķam un neatkarīgam no kredītiestādes, kas emitē nodrošinātās obligācijas, un tam jābūt arī atsevišķam un neatkarīgam no šīs kredītiestādes revidenta, novērš iespējamus interešu konfliktus.
- 2.6. Atzinīgi tiek vērtēti vairāki noteikumi par informāciju ieguldītājiem ierosinātajā direktīvā. Pirmkārt, informācija ieguldītājiem jāsniedz par visām regulētajām nodrošinātajām obligācijām. Otrkārt, informācijas ieguldītājiem izpaušanas biežums ir palielināts no pusgada līdz ceturksnim. Treškārt, sniedzamā informācijas ieguldītājiem apjoms ir paplašināts, lai ietvertu arī līgumiskos un brīvprātīgos virsnodrošināšanas līmeņus, kā arī informāciju par procentu likmju, valūtas, kredīta, tirgus un likviditātes riskiem. Tomēr šie noteikumi atstāj pārāk plašas iespējas interpretēt šīs prasības gan emitentiem, gan arī kompetentajām iestādēm. Potenciāls citai pieejai, piemēram, attiecībā uz definīcijām un datu formātiem, varētu apdraudēt kopīgu izpratni par sniegto informāciju. Tādēļ, lai vēl vairāk veicinātu ieguldītāju pienācīgu rūpību un nodrošināto obligāciju salīdzināmību, būtu jāpieprasa papildu un sīkāka informācija. Turklāt informācija jāuzrāda veidnes formātā.

3. Nodrošinājuma un likviditātes prasības

- 3.1. Tā kā kopējais nodrošinājuma prasības mērījums, kas balstīts uz nominālo aprēķina principu, veicina nodrošināto obligāciju salīdzināšanu dažādās dalībvalstīs un attiecībā uz dažādiem emitentiem, to nevar piemērot atvasinājumu līgumiem. Obligātajai virsnodrošināšanai jābūt izslēgtai no nodrošinājuma prasības, jo tās mērķis ir nodrošināt papildu aktīvu nodošanu, un tādējādi to jau aptver citi direktīvas projekta noteikumi. Ne vien nenodrošināti, bet arī nodrošināti prasījumi, par kuriem maz ticams, ka parādnieks tos maksās, vai arī kuros parādi ir nokavēti⁽²⁾, būtu jāizslēdz no nodrošinājuma aprēķināšanas, jo šādos apstākļos divkārsa vērsšanās pret nodrošinājumu būtu vājāka. Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību, ir vajadzīgi vairāki papildu kritēriji. Pirmkārt, obligātā nodrošinājuma aprēķināšanai būtu jāpiemēro vismaz tie paši kredīta summas un nodrošinājuma vērtības ierobežojumi, kas noteikti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013⁽³⁾. Šajā ziņā kredīta summas un nodrošinājuma vērtības aprēķina saskaņošana būtu jānodrošina, izmantojot pārredzamu indeksāciju, vismaz ikgadēju nodrošinājuma aktīvu pārvērtēšanu un pašreizējās, nevis sākotnējās kredīta bilances izmantošanu. Otrkārt, nodrošinājuma prasībā nevajadzētu ņemt vērā aizstājējaktīvus vai arī vismaz piesardzības nolūkā noteikt aizstājējaktīvu ierobežojumu, kas jāņem vērā, aprēķinot nodrošinājuma prasību.
- 3.2. Aktīvi, kas kvalificējas kā 1. līmenis vai 2.A līmenis⁽⁴⁾, tiek uzskatīti par likvidiem aktīviem un tāpēc ir piemēroti nodrošinājuma pūla likviditātes rezervei. 2.B līmeņa aktīvi, kuros ietilpst, piemēram, ar aktīviem nodrošināti vērtspapīri, korporatīvie vērtspapīri un akcijas, kas atbilst noteiktām prasībām⁽⁵⁾, ir mazāk likvidi, un tādēļ tos nebūtu jāiekļauj nodrošinājuma pūla likviditātes rezervē. Turklāt aktīvus, ko emitējusi pati kredītiestāde, tās mātesuzņēmums, tās mātesuzņēmuma cits meitasuzņēmums vai īpašam nolūkam dibināta vērtspapīrošanas sabiedrība, ar kuru kredītiestādei ir ciešas saiknes⁽⁶⁾, nedrīkst izmantot kā daļu no likviditātes rezerves, lai novērstu emitenta grupas uzņēmumu vai ar emitentu saistītu uzņēmumu koncentrāciju. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina pietiekams diversifikācijas līmenis⁽⁷⁾, lai ļautu ātri likvidēt šos aktīvus bez ievērojamiem vērtības zaudējumiem.

⁽¹⁾ Piemēram, Spānijas nodrošināto obligāciju (*cédulas*) gadījumā viss hipotēku portfelis ir papildu garantija pieprasītajam virsnodrošināšanas līmenim. Papildu garantija laika gaitā mainās.

⁽²⁾ Sk. Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. pantu.

⁽³⁾ Sk. Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punktu.

⁽⁴⁾ Sk. 10. un 11. pantu Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Sk. Deleģētās regulas (ES) 2015/61 12. pantu.

⁽⁶⁾ Sk. Deleģētās regulas (ES) 2015/61 7. panta 3. punktu.

⁽⁷⁾ Sk. Deleģētās regulas (ES) 2015/61 8. panta 1. punktu.

3.3. Nodrošinājuma pūla likviditātes rezervei būtu jāaptver visa neto likviditātes aizplūde 180 kalendāro dienu laikā, jo likviditātes rezervēm būtu jāaptver arī iespējamie emitenta maksātnespējas scenāriji. Tāpēc šīs prasības nevajadzētu nepiemērot, kā tas patlaban notiek saskaņā ar ierosinātās direktīvas 16. panta 4. punktu, kas neprasa nodrošinājuma pūla likviditātes rezervi, ja citos Savienības tiesību aktos paredzētas citas likviditātes prasības. Tomēr ECB atzīmīgi vērtētu to, ka šajā kontekstā tiktu precizēta esošā prasība, kas nosaka, ka, lai varētu veidot daļu no kredītiestādes likviditātes rezerves ⁽¹⁾, aktīviem būtu jābūt bez jebkādiem apgrūtinājumiem.

3.4. Ierosinātā direktīva ļautu nodrošinājuma pūla likviditātes rezerves prasības kontekstā nodrošināto obligāciju ar pagarināmu termiņu struktūru pamatsummas dzēšanu aprēķināt, pamatojoties uz pagarināto galīgo termiņa datumu, nevis plānoto termiņa datumu. Tas *de facto* nozīmē, ka attiecībā uz šiem nodrošināto obligāciju veidiem nav likviditātes rezerves prasību pamatsummas dzēšanai plānotajā termiņa datumā. Prasību, ka nodrošinājuma pūla likviditātes rezervi, lai aprēķinātu pamatsummas dzēšanu nodrošinātām obligācijām ar termiņa pagarinājuma struktūru, būtu jābalsta uz plānoto termiņa datumu, jo ir sagaidāms, ka šīs nodrošinātās obligācijas tiks atmaksātas paredzētajā termiņā un maksājuma neveikšana paredzētajā termiņā var būtiski apdraudēt kredītiestādi. Šo nodrošināto obligāciju termiņu parasti nebūtu jāpagarina, ja ir pietiekami daudz naudas, lai norēķinātos ar nodrošināto obligāciju turētājiem plānotajā termiņā. Tādējādi, neparedzot likviditātes rezervi pamatsummas dzēšanai paredzētajā termiņā, var palielināties šo nodrošināto obligāciju termiņa pagarināšanas iespēja ⁽²⁾.

4. Obligācijas ar negarantētu pamatsummas atmaksu un obligācijas ar atmaksas nosacījuma pagarinājumu

4.1. Ir notikusi strauja novatorisku nodrošināto obligāciju struktūru attīstība, kas prasa rūpīgu un pastāvīgu novērtējuma veikšanu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu tirgus attīstību. Jo īpaši pēdējos gados tikušas plaši izmantotas nodrošinātās obligācijas ar termiņa pagarinājuma struktūru, ar kuru emitenta kredītiestāde var pagarināt nodrošināto obligāciju plānoto termiņu, savukārt šo struktūru īpašie riski nav tikuši pietiekami apsvērti ⁽³⁾.

4.2. Ierosinātā direktīva pieļauj pagarināmas termiņu struktūras noteiktos apstākļos. Saskaņā ar ECB pieredzi nav iespējams pilnībā izslēgt termiņa pagarināšanas iestāšanos visās dalībvalstīs sakarā ar atšķirīgajām valstu tiesiskajām sistēmām, kas piemērojamas nodrošinātajām obligācijās, iespējamām atšķirībām nodrošināto obligāciju programmas līguma noteikumos, kā arī atšķirībām tajā, kā valstu likumi izturas pret saistību neizpildi vai maksājuma neveikšanu, ja nav aizliegumu brīvprātīgi uzsākt saistību neizpildi. Atļaujot pagarināšanas izraisītājmehānismus noteikt saskaņā ar līgumiem, ierosinātā direktīva var radīt nodrošināto obligāciju ievērojamu neviendabību, kas kavē saskaņošanu. Tāpēc ir ieteicams atļaut tikai likumā noteiktos faktorus un izslēgt līgumos noteiktus izraisītājmehānismus.

4.3. Šajā sakarā tiek atzīmēts, ka Eiropas Banku iestāde (EBI) ir ierosinājusi īpašu nosacījumu kopumu, kas jāievēro nodrošinātajām obligācijām ar termiņa pagarinājuma struktūru, lai tās varētu pretendēt uz preferenciālu riska svēruma režīmu. Jo īpaši termiņu var pagarināt tikai tad, ja rodas šādi notikumi (abiem izraisītājmehānismiem jābūt kumulatīviem): i) nodrošināto obligāciju emitentam jābūt saistību neizpildes statusā un ii) nodrošinātajai obligācijai jāpārkāpj iepriekš noteikti kritēriji/testi, kas norāda, ka nodrošinātā obligācija varētu netikt atmaksāta plānotajā termiņā ⁽⁴⁾. Šīs divas prasības ierobežotu emitenta kredītiestādes iespējamo rīcības brīvību attiecībā uz termiņa pagarinājumu.

5. Uzraudzības iestāžu efektīva sadarbība

Nemot vērā ECB kompetenci attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālajiem riskiem, ECB ir svarīgi nodrošināt, lai nodrošināto obligāciju emisiju riski tiktu pienācīgi pārvaldīti. Tādēļ ECB vajadzētu būt iespējai pieprasīt *ad hoc* informāciju no kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par nodrošināto obligāciju publisko pārraudzību, lai ņemtu vērā šo informāciju saistībā ar attiecīgās kredītiestādes prudenciālo uzraudzību.

⁽¹⁾ Sk. Deleģētās regulas (ES) 2015/61 7. panta 2. punktu.

⁽²⁾ Sk. arī Atzinuma CON/2017/46 2.2.4. punktu. Visi ECB atzinumi tiek publicēti ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Sk. arī 17. un 18. lpp. "ECB atbildē uz Eiropas Komisijas apspriešanos par Kapitāla tirgu savienības 2017. gada starpposma pārskatu", pieejams ECB interneta vietnē.

⁽⁴⁾ Sk. EBI ieteikuma 137. lpp.

6. Apzīmējums

Kaut arī Savienībā reģistrētu kredītiestāžu emitēto nodrošināto obligāciju īpaša apzīmējuma koncepts ir pamatots, daži jautājumi, piemēram, kompetentā iestāde apzīmējuma piešķiršanai un īpašas prasības attiecībā uz apzīmējuma piešķiršanu, vēl nav precizēti dalībvalstu līmenī. Nevar pilnībā izslēgt iespēju, ka daži ieguldītāji var sajaukt apzīmējuma saīsināto nosaukumu – *European Covered Bond* (ECB) ar Eiropas Centrālās bankas (ECB) saīsinājumu. Tādēļ varētu būt vēlams neitrālais nosaukums, piemēram, ES nodrošinātā obligācija.

Īpaši apsvērumi attiecībā uz ierosināto regulu

7. Pārnodrošināšana un aizstājējaktīvi

- 7.1. ECB atzinīgi vērtē saskaņotu pieeju obligātajai pārnodrošināšanai Ir ieteicama vienota aprēķina metode bez izņēmumiem. Tādēļ ECB ir bažas par priekšlikumu atsevišķās situācijās piemērot atšķirīgas prasības. Neatkarīgi no kopējās prasības visā Savienībā izaicinājumiem, ECB ņem vērā nesenos Bāzeles komitejas standartus ⁽¹⁾, un uzskata, ka 5 % prasība ir saprātīga nostāja.
- 7.2. ECB atzinīgi vērtē to, ka ierosinātajā regulā precizēts, ka kredīta summas un nodrošinājuma vērtības ierobežojumi jāpiemēro kā elastīgi nodrošinājuma ierobežojumi. Piemēram, nav noteikts pamatā esošā aizdevuma apjoma ierobežojums, bet šāds aizdevums var tikai veicināt prasības attiecībā uz nodrošinājumu līdz pat piemērojamam kredīta summas un nodrošinājuma vērtības ierobežojumam. Šis kredīta summas un nodrošinājuma vērtības ierobežojums jāpiemēro ne tikai pēc šāda kredīta iekļaušanas, bet arī visā kredīta termiņā. Šajā ziņā ir svarīgi, lai visa kredīta summa, ieskaitot kredīta daļu, kas pārsniedz piemērojamo kredīta summas un nodrošinājuma vērtības ierobežojumu, tiktu pakļauta aktīvu segregācijai nodrošinājuma pūlā saskaņā ar ierosināto direktīvu. Kredīta summas un nodrošinājuma vērtības ierobežojumu nolūkā būtu pamatoti, ka nekustamā īpašuma vērtība tiek uzraudzīta un atjaunināta vismaz reizi gadā, izmantojot indeksācijas metodi, papildus citām prasībām par nekustamā īpašuma nodrošinājumu, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 208. pantā.
- 7.3. Nemot vērā grūtības kuģniecības finansēšanā kuģošanas nozares izteikti cikliskā rakstura dēļ ⁽²⁾, būtu lietderīgi izslēgt nodrošinātās obligācijas, kuras nodrošināta kredīti, kurus nodrošina kuģu hipotēkas, no preferenciālā režīma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 4. un 5. punktu.
- 7.4. Ir pamatoti, ka aktīvi, kas var veicināt obligāto virsnodrošināšanu, ir atbilstoši aktīvi, kas uzskaitīti ierosinātajā regulā, un uz tiem attiecas tādi paši riska lieluma ierobežojumi, kādi noteikti ierosinātajā regulā.
- 7.5. Ir svarīgi, lai tiktu noteiktas kvalitatīvās prasības nodrošināto obligāciju aizstājējaktīviem, un ir lietderīgi tiem piemērot tādas pašas prasības kā atbilstošajiem aktīviem saskaņā ar ierosināto regulu. Tomēr šie kvalitatīvie kritēriji būtu jāpapildina ar kvantitatīvu ierobežojumu ⁽³⁾. Šis kvantitatīvais ierobežojums vēl vairāk regulētu nodrošinājuma pūla sastāvu, lai paredzētu tā viendabīgumu un veicinātu ieguldītāju spēju īstenot pienācīgu rūpību. Saskaņā ar EBI analīzi, ievērojams vairākums nodrošināto obligāciju nacionālo sistēmu regulē aizstājējaktīvu sastāvu un kvantitatīvos ierobežojumus ⁽³⁾. Tāpēc ECB iesaka ierosinātajā regulā iekļaut prasību, ka aizstājējaktīvi nedrīkst pārsniegt 20 % no emitenta visu apgrozībā esošo nodrošināto obligāciju kopējās nominālvērtības.

Gadījumos, kuros ECB iesaka grozīt ierosināto direktīvu un regulu, konkrēti redakcionālie priekšlikumi ir izklāstīti atsevišķā tehniskā darba dokumentā, kuram pievienots attiecīgs paskaidrojuma teksts. Tehniskais darba dokuments ir pieejams angļu valodā ECB interneta vietnē.

Frankfurtē pie Mainas, 2018. gada 22. augustā

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Sk. *Basel III: Finalising post-crisis reforms*, 2017. gada 7. decembris, pieejams Starptautisko norēķinu bankas interneta vietnē www.bis.org, kurā apsvērta 10 % prasība.

⁽²⁾ Sk. *ECB Banking Supervision reviews lending to troubled shipping sector*, 2017. gada 17. maijs, pieejams ECB Banku uzraudzības interneta vietnē www.bankingsupervision.europa.eu.

⁽³⁾ Sk. EBI ieteikuma 139. lpp.